



Justitiedepartementet

103 33 Stockholm

Remissyttrande avseende betänkandet *Datalagring – brottsbekämpning och integritet* (SOU 2017:75)

Malmö tingsrätt har ombetts att yttra sig över rubricerat betänkande. Tingsrätten har granskat betänkandet utifrån sitt verksamhetsområde och får med anledning härav anföra följande.

Utredningen har konstaterat att det är nödvändigt att reformera reglerna kring datalagring för att uppfylla Sveriges internationella åtaganden. Utredningen konstaterar vidare att lagring endast är motiverat för att kunna bekämpa grov brottslighet. Förslagen i betänkandet har utformats med dessa utgångspunkter och utifrån hur utredningen tolkat EU-domstolens avgörande i den så kallade Tele2-domen. I den fortsatta beredningen är det enligt tingsrätten angeläget att fortsatt väga de brottsutredande myndigheternas möjligheter att utreda brott mot EU-rättens krav på skydd för den personliga integriteten.

När det gäller utredningens förslag lämnar tingsrätten följande kommentarer.

I betänkandet föreslås att lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation 6 kap. 16 d § ändras på så sätt att uppgifter ska lagras den tid som regeringen föreskriver, dock som längst i tio månader räknat från den dag kommunikationen avslutades. De närmare preciseringarna av lagringstiden

för de olika typerna av uppgifter föreslås regleras i förordning (2003:396) om elektronisk kommunikation. Lämpligheten av att bemyndiga regeringen att utvidga lagringstiden till tio månader avseende samtliga uppgifter som omfattas av lagringsskyldigheten kan enligt tingsrättens mening ifrågasättas. De resonemang som finns i betänkandet om de föreslagna lagringstiderna (s. 251–254) är förhållandevis kortfattade och bör därför övervägas ytterligare i den fortsatta beredningen av förslagen.

Det bör vidare övervägas om den föreslagna regleringen i 40 § förordningen (2003:396) om elektronisk kommunikation bör uppdelas i två para-grafer; en som avser telefonitjänster och en som avser meddelandehantering.

Utredningen har föreslagit att åklagare ska besluta om inhämtning av uppgifter enligt lagen (2012:278) om inhämtning av uppgifter om elektronisk kommunikation i de brottsbekämpande myndigheternas underrättelse-verksamhet (IHL). Enligt tingsrätten kan det ifrågasättas om åklagaren uppfyller EU-rättens krav på att en myndighet som fattar sådana beslut ska vara oberoende. Det lär dessutom vara frågan om en förhållandevis resurs-krävande uppgift, som inte bör läggas på en brottsbekämpande myndighet. Liksom utredningen anser tingsrätten att en särskild nämnd skulle vara mer lämpad än åklagare att fatta beslut om tillstånd till inhämtning enligt IHL. Att inrätta en sådan nämnd bör övervägas vid den fortsatta beredningen av utredningens förslag. Tingsrätten delar bedömningen att domstol och Säkerhets- och integritetsnämnden är olämpliga som beslutsfattare enligt IHL av de anledningar som anförs i betänkandet.

I handläggningen av detta ärende har rådmännen Jacob Heister och Sara Skouras, tingsfiskalen Patrik Roos samt tingsnotarien Jon Andreasson, referent, deltagit.

Som ovan

Jacob Heister

Sara Skouras

Patrik Roos

Jon Andreasson